

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3721202264
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3721202264.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobkyne: X. L. L. K. U. so sídlom X. V. 1, XXXXX L., K., zapísaný v L. G. C. H. 542 XXX XXX, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom X. pobočka zahraničnej banky, so sídlom X. zastúpeného H., so sídlom G. XX, X., proti žalovanému O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/X, L. X., o zaplatenie 29.848,87 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 27. januára 2022, č. k. 13Csp/70/2021-67 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 5. apríla 2022, č. k. 13Csp/70/2021-81, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku I. v časti splatnosti istiny s príslušenstvom **p o t v r d u j e**.

II. Výrok III. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením **m e n í t a k**, že žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82,30 %.

III. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie výkonom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 27.208,35 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 27.208,35 eur od 25.05.2021 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výkonom II. vo zvyšku súd žalobu zamietol a výkonom III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,02 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia vo výške, ktoré po právoplatnosti rozsudku vydá súdny úradník. Súd rozhodoval na podklade žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 29.848,87 eur spolu s úrokom z dlžnej úverovej istiny vo výške 5,70 % ročne zo sumy 29.848,87 eur od 25.05.2021 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 29.848,87 eur od 25.05.2021 do zaplatenia a trov konania a právneho zastúpenia. Okresný súd Považská Bystrica vydal dňa 25.08.2021 platobný rozkaz č. k. 13Csp/70/2021 - 35, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 29.848,87 eur, so zmluvnými úrokmi vo výške 9.036,02 eur a príslušným úrokom z omeškania a to v lehote 15 dní alebo v rovnakej lehote podať odpor. Dňa 20.09.2021 bol súdu doručený odpor žalovaného voči vyššie uvedenému platobnému rozkazu. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzatvorená Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluva o poskytnutí platobných služieb (ďalej len „zmluva o úvere“). Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 26.05.2021 žalobca oznámil žalovanému, že z dôvodu neuhradenia dlžných splátok v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke sa dlh zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere stal splatný v celom rozsahu. Dlžná čiastka predstavovala sumu 30.321,07

eur. Žalovaný prevzal oznámenie dňa 31.05.2021, čo vyplýva z predloženej doručenky. Súd posúdil predmetnú zmluvu ako spotrebiteľskú zmluvu ktorou vznikol medzi zmluvnými stranami právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Podľa názoru súdu žalobca predmetný úver zosplatnil v súlade so zákonom. Žalobca v súlade s § 565 OZ uplatnil právo na zosplatnenie celého dlhu z úverovej zmluvy, čo oznámil žalovanému prostredníctvom Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 26.05.2021, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 31.05.2021. Súd pri preskúmaní náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zistil, že zmluva uzavretá medzi sporovými stranami neobsahuje správny údaj RPMN, nakoľko RPMN je uvedená vo výške 5,85 % a pri jej výpočte predchodca žalovaného nezahrnul do nákladov splátky poistenia. Takýto postup podľa súdu nebol správny, nakoľko podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, je do celkových nákladov úveru potrebné započítať aj poistné, pokiaľ dojednanie o poistení bolo podmienkou pre získanie spotrebiteľského úveru. V danej veci mal súd za to, že dojednanie poistenia bolo podmienkou uzavretia zmluvy o úvere, nakoľko znenie ustanovenia bodu 1.2. v časti 3 zmluvy je naformulované tak, že predpokladá výber jedného zo súborov poistenia v tomto bode uvedeného. Zároveň súd zistil, že je v predmetnej zmluve nesprávne uvedený aj údaj celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Pri počte splátok 96 a pri výške splátky 519,85 eur, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť, predstavuje sumu 49.905,60 eur (96 x 519,85 eur), a nie sumu 47.533,44 eur, ktorá je uvedená v zmluve. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca tak od žalovaného nemôže požadovať žiadne poplatky a úroky. Z tohto dôvodu je žalobca oprávnený požadovať od žalovaného len zaplatarenie rozdielu medzi reálne poskytnutou sumou 38.100 eur a sumou uhradených splátok vo výške 10 891,65 eur (ktorú výšku mal súd za preukázanú z prehľadu splátok), t. j. sumu 27 208,35 eur, na ktorej zaplatarenie súd žalovaného v rozsudku zaviazal a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Keďže žalobca mal vo veci čiastočný úspech vo výške 70,51 % a žalovaný čiastočný úspech vo výške 29,49 %, súd žalobcovi v zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,02 %, ako rozdiel medzi úspechom žalobcu a žalovaného.

2. Proti tomuto rozsudku vo výroku III. o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že nakoľko v predmetnej právnej veci žalobca podanou žalobou uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatarenie istiny vo výške 29.848,87 eur s prísl. a rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 27.01.2022 bola žalovanému uložená povinnosť zaplatarenie žalobcovi sumu 27.208,35 eur s prísl., tak žalobca mal čiastočný úspech v spore vo výške 91,15 %. Úspech žalovaného predstavoval 8,85 %. Výsledná hodnota, predstavujúca čistý úspech žalobcu v tomto spore, predstavuje 82,30 %, a nie 41,02 %, ako to uvádzal súd prvej inštancie v rozsudku. Podľa žalobcu z odôvodnenia rozsudku zo dňa 27.01.2022 nie je zrozumiteľné, na základe čoho a akým spôsobom prvoinštančný súd dospel k záveru o úspechu žalobcu vo výške 41,02 %, ani na základe čoho súd určil, že čiastočný úspech žalobcu je 70,51 % a žalovaného 29,49 %. Uvedené percentuálne výšky úspechu nie je možné verifikovať, nakoľko v odôvodnení rozsudku absentujú základné východiská, z ktorých súd vychádzal, ale aj z dôvodu, že tieto hodnoty sú odlišné od hodnôt, uvedených žalobcom vyššie, po riadnom prepočítaní percentuálneho pomeru úspechu podľa požadovanej istiny a priznanej istiny. Žalobca na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, a to v časti jeho III. výroku, a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby zmenil uvedené rozhodnutie tak, že žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82,30 %.

3. Proti tomuto rozsudku vo výroku I. v časti splatnosti istiny s príslušenstvom podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že na pojednávaní požiadal súd prvej inštancie o povolenie uhradiť dlh v splátkach vo výške 230,- eur mesačne. Žalovaný mal za to, že svoju žiadosť aj riadne odôvodnil po finančnej stránke. Účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa. Ďalej namietal, že súd sa jeho žiadosťou o povolenie splácať dlh v splátkach nezaoberal. Rozhodnutie súdu považoval za nedostatočne odôvodnené, čím podľa žalovaného súd porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces. Poukázal na to, že Európsky súd a európske ústavné súdy, vrátane Ústavného súdu SR vo svojej rozhodovacej činnosti stanovili viaceré požiadavky, ktoré musí spĺňať odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Nedodržanie týchto požiadaviek má mať za následok zrušenie súdneho rozhodnutia z dôvodu porušenia práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého súčasťou je aj právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že tvrdenia žalovaného v odvolaní sú zmätočné. Žalobca mal za to, že si splnil všetky zákonné povinnosti vo vzťahu k zosplatneniu úveru, na preukázanie čoho predložil súdu výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 04.01.2021, spoločne aj s podacím hárkom a spolu s informáciou o jej doručení. Žalobca uvedenú výzvu zaslal prostredníctvom U., pobočka X. XX, so sídlom O. XXXX/XX, XXX XX X. dňa 07.01.2021, pričom v zmysle informácie o doručení zásielka bola doručená žalovanému dňa 11.01.2021. Zásielka bola zaslaná doporučené, 2. triedou. Žalobca nesúhlasil s povolením uhradiť predmetný dlh žalovaného v splátkach vo výške 230,- eur mesačne. Vzhľadom na doterajšiu platobnú disciplínu žalovaného nie je možné podľa žalobcu dôvodne očakávať, že by žalovaný pravidelne svoj dlh splácal v splátkach, aj keď len vo výške 230,- eur. Žalovaný doposiaľ uhradil len sumu vo výške 10.891,65 eur. Takýmto znížením výšky mesačných splátok by sa výrazným spôsobom predĺžila doba splácania predmetného úveru, s čím žalovaný nesúhlasí. Žalobca navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti jeho výrokov I. a II. potvrdil a v časti jeho výroku III zmenil tak, že žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82,30 % a nárok na náhradu trov odvolacieho konania vrátane trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že si žalobca splnil všetky zákonné povinnosti k uplatneniu zosplatnenia predmetného úveru. Žalovaný trval na tom, že zmluvné podmienky uvedené v časti 3, ods. 3, bod 3.1 písm. a) úverovej zmluvy spôsobujú v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ďalej uviedol, že od novembra 2017 pravidelne svoj dlh mesačne splácal, aj keď v nižšej výške, nakoľko mu finančná situácia neumožnila uhrádzať splátky v dohodnutej výške. Mal za to, že lehota na plnenie môže byť predĺžená, ako to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu. Podľa názoru žalovaného sa nejedná o splátky nepomerne k istine a takýmto plnením nevznikne žalobcovi škoda a tento nebude ani hospodársky ohrozený.

6. Na výzvu súdu zo dňa 08. augusta 2022, aby žalovaný riadne uviedol, v akom rozsahu rozhodnutie súdu napáda a čoho sa podaným odvolaním domáha, žalovaný v podaní zo dňa 25. augusta 2022 uviedol, že odvolaním napáda časť výroku I. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, a to v tej časti, v ktorej ho súd zaviazal uhradiť celú sumu naraz do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, teda v časti o splatnosti sumy. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako "CSP") bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku I. v časti splatnosti istiny s príslušenstvom je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť a vo výroku III. o náhrade trov konania zmeniť podľa § 388 CSP tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

8. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. odvolaním napadnutý nebol, preto je v tejto časti právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

9. Podľa § 232 ods. 2, 3, 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

10. Uvedené ustanovenie § 232 ods. 3 CSP upravuje lehotu, v ktorej je potrebné splniť povinnosť uloženú v rozsudku. Základná zákonná lehota je tri dni a začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Zákonná úprava tejto lehoty však pripúšťa výnimku, keď v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu lehotu, čo zahŕňa aj možnosť určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach,

ktorých výšku a podmienky zročnosti určí súd, pričom súd súčasne môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (§ 232 ods. 4 CSP).

11. Súdna prax pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, vychádza z konkrétnych okolností prípadu. Je nutné prihliadnuť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerne zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti) ako aj to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprímerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa. Preto súd musí určiť lehotu na plnenie tak, aby jej dĺžka nepoprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k odstráneniu právnej neistoty medzi sporovými stranami.

12. Povolenie splátok povinnému subjektu (žalovanému) je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu (žalobcu) na dosiahnutie priznaného plnenia. V tomto smere by bol podľa názoru odvolacieho súdu takýto zásah do práv žalobcu neprímeraný. Žalovaný žiadal splácať dlh v splátkach vo výške maximálne 250,- eur mesačne. Pri výške dlžnej sumy, by len istinu žalovaný takouto splátkou splácal viac ako 9 rokov. Takáto výška splátky by bola zároveň pre žalovaného výhodnejšia, ako bola pôvodne dohodnutá splátka podľa zmluvy o úvere (519,85 eur). Neplnením svojich povinností so zmluvy o úvere by sa žalovaný takýmto rozhodnutím súdu dostal do výhodnejšieho postavenia, ako mu vyplývalo zo zmluvy o úvere.

13. Okrem toho, odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný svoju platobnú neschopnosť uhradiť uloženú povinnosť voči žalobcovi v zákonnej lehote na plnenie nepreukázal. V tomto smere nestačí len tvrdenie, že by uloženie takejto povinnosti žalovanému bolo pre žalovaného likvidačné, resp. že žalovaný nedisponuje finančnými prostriedkami, aby mohol dlh zaplatiť, ako uvádzal žalovaný na pojednávaní, či vo svojom odvolaní. Dlž žalovaného zo zmluvy o úvere existoval aj pred rozhodnutím súdu a žalovaný bol povinný takto minimálne istinu plniť. Navyše žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní nepredložil žiadne listinné dôkazy preukazujúce to, že by sa nachádzal v nepriaznivej finančnej situácii tak ako tvrdil. V tomto smere preto nebolo možné vyhovieť návrhu žalovaného na plnenie dlhu v splátkach ako žalovaný navrhoval.

14. Ako dôvodnú však odvolací súd vyhodnotil námietku žalovaného týkajúcu sa nedostatkov v odôvodnení napadnutého rozsudku. I keď dĺžka lehoty na plnenie vyplýva priamo zo zákona a súd ju nie je povinný odôvodňovať, v prípade ak niektorá zo strán navrhuje inú dĺžku lehoty, je súd povinný preskúmať, či v predmetnej veci neexistujú také dôvody, pre ktoré je potrebné určiť dlhšiu lehotu a svoje zistenia v odôvodnení rozhodnutia náležite uviesť. Skutočnosť, že návrh žalovaného nebol dôvodný, ako uviedol odvolací súd vyššie, však v predmetnej veci malo za následok, že nesprávnym procesným postupom súdu nedošlo k porušeniu takých práv žalovaného, že by tieto mali za následok porušenie práva na spravodlivý súdny proces, zvlášť v prípade, ak nedostatky v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie odstránil svojim posúdením odvolací súd.

15. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku I. v časti splatnosti istiny s príslušenstvom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

17. Podľa § 255 ods.1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania je vyjadrené v § 255 CSP (zásada úspechu v konaní). Pomer úspechu v spore je potrebné posúdiť predovšetkým vzhľadom na to, čo žalobca v konaní navrhoval a vzhľadom na výsledok konania, t. j. rozhodnutie súdu vo veci. V predmetnom konaní žalobca žiadal zaplatenie sumy 29.848,87 eur s príslušenstvom. Úspešným bol v sume 27.208,35 eur s príslušenstvom. Percentuálne bol tak žalobca úspešný v rozsahu 91,15 %, ako uviedol aj žalobca vo svojom odvolaní. Žalobca nebol úspešný v rozsahu 70,51 % ako nesprávne uviedol súd prvej inštancie.

Úspech žalovaného potom predstavoval 8,85 %, a teda čistý úspech žalobcu bol 82,30 %. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol, ako dospel k tomu, že čistý úspech žalobcu je 41,02 %, pričom vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že úspech žalobcu v predmetnom konaní nebol v takejto výške a výrok o náhrade trov konania súdu prvej inštancie tak bol nesprávny.

19. Nakoľko odvolanie žalobcu voči výroku III. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie bolo dôvodné, odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. o náhrade trov konania tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82,30 %.

20. Odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP o trovách odvolacieho konania rozhodol nasledovne. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca. Odvolací súd preto žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).